

Søstera til Tarz

“Ut i skogen og opp i trærne!” Det er nok drømmen til mange frustrerte kontorrotter og papirflyttere. Hilde Klokkehaug Eide har aldri jobbet på kontor og har heller ikke noe ønske om å gjøre det.

■ TOM PEDERSEN

Hilde tok likeså godt steget rett opp i trærne etter endt utdanning. Hun jobber riktignok ikke i skogen, men frihetsfølelsen er like stor når hun slynger seg rundt i store bytrær.

– Å jobbe med trepleie er et veldig lystbetont arbeid som gjør meg glad. Noen dager kan det være mange minusgrader, men det merker jeg nesten ikke når jeg først kommer i gang. De dagene det striregner, må jeg kjempe litt ekstra, innrømmer hun.

Vi må straks innrømme at vi tok en liten hvit løgn for å få inngangen til å lyde best mulig. Det er først de siste par årene at Hilde har beveget seg mot trepleierfaget. Men at hun aldri har jobbet på kontor, det er helt sant.

– Jeg arbeidet først med dyr. For sju år siden begynte jeg som parkarbeider i Frognerparken. Der jobbet jeg med skjøtsel. Jeg trives med å arbeide ute, samtidig innebærer jobben som parkarbeider en del variasjon. Selv om jeg har begynt med trepleie, er det fortsatt andre skjøtelsesoppgaver i Frognerparken som tar det meste av arbeidstiden min.

Hildes inntreden i trepleierfaget var ikke planlagt. Det hele begynte tilfeldig en solskinnsdag på Majorstua.

– Erik Refling, sjefen min i Park & Idrett Oslo KF, dyttet meg opp i et tre. Jeg fikk umiddelbart en følelse av at “dette vil jeg drive med”. Sannsynligvis henger det ved noen instinkter fra den

gangen vi gikk på alle fire og holdt til i trærne. Egentlig er jo trepleieryrket et ganske sært fag, smiler hun.

Hilde er ikke den første jenta som jobber med trepleie, men hun og hennes kvinnelige kolleger er i et klart mindretall. Hun ser ingen god grunn til at det skal være slik.

– Klatring i trær handler ikke om rå styrke, men om planlegging og teknikk. Det gjelder bare å få med seg rumpa og hofta når du klatrer. Heldigvis kommer det flere jenter i faget nå, sier hun. Og at trepleie er et fag på lik linje med andre, kan hun ikke få understreket sterkt nok.

Ennå er jeg fersk og har mye å lære, men jeg ser jo at det har foregått betydelig feilbeskjæring rundt omkring. Det er ikke noe som heter “litt topping”

av et tre. Heldigvis stiller en del oppdragsgivere nå større krav til kunnskap ved pleie av trær.

– Lift, motorsag og hard hånd – det er gjerne hovedredskapene når uskolerte “trepleiere” (eller rettere sagt trevandalere) går løs på trærne. Også godt skolerte trepleiere bruker av og til disse redskapene på store trær, om enn med atskillig større forsiktighet og presisjon enn vandalene. Men de viktigste redskapene for en ekte trepleier er og blir greinsag og seletøy.

Trepleie foregår i stillhet, noe som er en fordel i miljøer hvor det bor folk. Det er også mange som synes det er artig å se på oss når vi henger i trærne, forteller Hilde. Hun synes det er helt greit at trepleie foreløpig er et spektakulært innslag for folk flest.

zan

Å bli sertifisert trepleier er ikke en lang og tornete vei, men det kreves en god porsjon motivasjon, samt et arbeidssted hvor du kan få praktisert faget.

Trepleierutdanningen består av tre teorikurs, hvor hvert kurs varer én uke. Mellom kursene må du gjennom noen ukers praksis. Det er også nødvendig å ha litt praksis før det første kurset. Alt i alt kan du bli sertifisert trepleier i løpet av et par år. Sertifiseringen gir tittelen ”European treeclimber”, noe som gjør det mulig å jobbe utenlands også, forklarer Hilde. Selv skal hun i gang med det siste kurset (TP3) en gang på nyåret.

Beskjæring er kanskje det de fleste forbinder med trepleie, men

Hilde Klokkerhaug Eide

Alder: 32 år

Bosted: Bødalen i Røyken kommune, Buskerud

Familie: Gift, har en gutt på fem og ei jente på tre år

Utdanning: Agronom fra Øya landbrukskole, Kvål. Holder for tiden på med to utdanninger, henholdsvis trepleier og fagtekniker i park- og hagedrift

Yrkespraksis: Jobbet på gård i Trondheim etter landbruksutdanningen. Butikksjef i dyrebutikk på kjøpesenteret Oslo City. Parkarbeider i Frognerparken de siste syv årene. Ansatt i Park & Idrett Oslo KF.

Mat og drikke: Taco og Blå Farris, uten tvil

Egenbeskrivelse: Har pågangsmot og er blid og fornøyd. Sta – i både positiv og negativ betydning.

Hobbyer: Ikke så mye tid til hobbyer.

beskjæringslære er bare en del av skoleringen. Biologi, plantekjennskap, førstehjelp og arbeidsrutiner er de temaene som først blir tatt opp i utdanningen. Deretter kommer beskjærings-teknikk. På det siste kurset lærer de kommende trepleierne seg å lese et tre for å bestemme hvilken fase av livet det er i.

“En gang var jeg med å felle den fineste bjørka jeg hadde sett. Da blødde jeg også.”

– Det er viktig å kunne tyde treet for å gjøre de rette tingene.

Trepleierutdanning er for øvrig ikke den eneste grøntfaglige utdanningen den driftige damen holder på med for tiden. Hun er også inne i avslutningsåret på Veia – Statens fagskole for gartnere og blomsterdekoratører. Der tar hun et treårig deltids fagskoletilbud. Til sommeren kan hun titulere seg som fagtekniker i park- og hagedrift. Dette kombinert med papirer som European treeclimber gjør at hun sannsynligvis ikke vil bli arbeidsledig framover.

I dag foregår det altfor mye ”vaktmesterbeskjæring”. På sikt vil det bli stilt stadig større krav fra både kunder og arbeidsgivere. Disse er villige til å betale for kunnskap, og da er det viktig å være faglært. At flere tar utdanning, bidrar til å heve grøntfaget som helhet, mener Hilde.

– *Hvordan får du kabalen til å gå opp med familie, full jobb og to utdanninger samtidig?*

– Jeg vet ikke hva som er fasiten, men jeg har en snill mann og en arbeidsgiver som legger forholdene godt til rette for meg. De ukene jeg er på samlinger, har jeg permisjon med lønn. Betingelsen er at jeg binder meg til Park & Idrett Oslo KF i halvannet år etter utdanningen.

– *Hvordan oppleves det å skjære ned et majestetisk tre. Noen trær har jo en historie som nesten strekker seg tilbake til Middelalderen?*

– Ingenting skaper så mye følelser som et tre. Meningene er mange, og ofte er det et krav om mer sol som gjør at store trær blir felt lenge før det er nødvendig. Jeg var med og felte den fineste bjørka jeg noen gang hadde sett på grunn av at noen beboere klagde på mye bøss og lite sol. Da blødde jeg selv også!